

FOC I LLOC**Els polemistes**

DELFI

ROCA

D'un temps ençà tornen a estar de moda els polítics polemistes. Aquells que mancats d'arguments racionals necessiten les polèmiques per tindre un espai en els mitjans d'informació. La seva tàctica és unívoca. Atien el dubte, fan ultratges a altres polítics, inciten l'odi contra altres persones, tant pel seu color de pell com per les seves creences o opinions. En definitiva, faran tot el que calgui per tal de cridar l'atenció i ampliar la seva base electoral, amb la vista posada en les properes eleccions.

Això fa que el seu hàbitat natural siguin les xarxes socials. Unes plataformes on poden comunicar a un cost molt baix. Fins al punt que entre ells mantenen una mena de simbiosi, ja que als algoritmes que regulen les plataformes els encanten els polemistes. Pel fet que, en fomentar la polarització entre els usuaris, aquests s'hi estan més temps i els colen més anuncis. Tant és així, que la combinació d'un polemista amb l'excitació de l'algoritme sempre genera una explosió social, com també més diners en publicitat.

Per aquest fet les xarxes socials han destrossat el debat polític. Ara només donen cabuda a la polèmica, l'exabrupte, la mediocritat i la injúria. A cap dels dos, ni al polemista ni a l'algoritme, els interessa un veritable debat d'idees. Prefereixen generar, a crits, una caricatura del debat democràtic i social que les persones es mereixen. En comptes de construir alternatives per fer front a nous reptes, i d'establir diàlegs entre sensibilitats diferents, amb l'objectiu d'enfortir la cohesió social.

Perquè a l'arena política només haurien de baixar aquells capaços d'empatitzar amb l'angoixa que està sentint la població. Aquells que realment volen treballar cada dia al servei de les persones. Posant-les al centre de les seves polítiques. Perquè el sentiment d'abandó que estan patint és de dimensions bíbliques!

Aquest país té un passat que ha permès prosperar tres generacions. Com també té un present definit per les ganes de viure plegats, gaudint dels records i dels orígens comuns. De la voluntat, al cap i a la fi, de gestionar al millor possible el que els avantpassats han llegat.

Resumint, caldria que la classe política toqués de peus a terra, la terra andorrana, i se centrés en el quotidià, en el dia a dia de la ciutadania.